

CAMBRA DE COMERÇ DE GIRONA

Establiments Històrics 2018

XXXIX CONVOCATÒRIA

BANYOLES · 1818 · **CALÇATS FREIXA**

BLANES · 1891 · **CALÇATS SAGRERA**

PARDINES · 1891 · **TALLER DE FORJA JOSEP HUBACH**

CAMPDEVÀNOL · 1918 · **FORN CA LA CARME**

GIRONA · 1943 · **OCINE**

LA MOLINA · 1943 · LA MOLINA

CASA ALEGRÍ · 1868 · FIGUERES

CAN PALIRO · 1959 · MATA (PORQUERES)

CAMPING CASTELL PARK · 1962 · VALL-LLOBREGA (PALAMÓS)

PATATES XIPS DE SARRIÀ DE DALT · 1968 · SARRIÀ DE TER

EDITA:

Cambra de Comerç
de Girona

COL·LABORA:

Diputació de Girona

La flama del nostre teixit empresarial

Domènec Espadalé i Vergés
President de la Cambra de Comerç de Girona

Arribem a la 39ena edició dels Guardons als Establiments Històrics que concedeix la Cambra de Comerç de Girona. Amb l'organització d'aquests premis ens hem fet una idea clara de l'esforç que representa mantenir una trajectòria i consolidar un projecte durant tants anys. Encara ens falten 11 anys per arribar al mig segle de guardons, la xifra màgica que es va establir per premiar als establiments. Amb tot, puc estar content de presidir una entitat centenària, com algunes de les empreses que premiem cada any.

Com ja és tradicional, aquest any tenim una àmplia tipologia d'empreses que representen la varietat i la força del nostre teixit comercial i empresarial. Fleques, petites indústries, botigues i fins i tot una cadena de cinemes on estic segur que tots els que participem d'aquests guardons hem gaudit de magnífiques pel·lícules.

Els nostres guardons volen premiar una trajectòria, sovint, l'esforç d'una nissaga, però també volen convertir-se en un estímul per continuar mantenint els valors que han permès la consolidació de les empreses. I són una mirada al futur plena d'optimisme, una empenta a continuar endavant adaptant les empreses als reptes que vindran. Sense la capacitat d'adaptació, sense la modernització, sense un instint de supervivència

que ha resolt els conflictes i superat les dificultats moltes de les empreses que celebren més de 50 o 100 anys d'existència no serien aquí. Cal fer també un reconeixement als clients que han dipositat la confiança en els establiments guardonats durant aquesta festa de la longevitat.

Aquesta revista deixa constància de l'aventura empresarial, però els guardonats també reben un diploma i una placa de metall, creada expressament per l'artista de la forja Sergi Cadenas, hereu d'un negoci també centenari.

Vull felicitar al jurat dels guardons, que a cada nova edició examina amb cura la documentació presentada per les empreses i certifica amb tota garantia la seva antiguitat. El prestigi dels guardons es deu també a la seva tasca minuciosa i garantista.

Finalment, vull agrair a la Diputació de Girona, representada pel seu president, Miquel Noguer, la seva col·laboració en aquests guardons, que de mica en mica van incrementant el seu prestigi i van sumant noves empreses a la seva sòlida nòmina.

Felicitats a tots els guardonats.

Gràcies a tots per mantenir viva la flama del nostre teixit empresarial.

Un llegat que mira al futur

Miquel Noguera Planas
President de la Diputació de Girona

El nostre és un país d'emprenedors, una paraula que usem sovint per referir-nos a gent jove, amb idees noves i amb molta empena. Però d'emprenedors, a casa nostra, n'hi ha hagut sempre, perquè les comarques de Girona s'han distingit pel caràcter valent de la seva gent, que amb la voluntat de guanyar-se la vida engegaven un negoci que, en molts casos, s'acabava convertint en generador de riquesa per als seus convilatans. De l'empena de tants emprenedors del segle passat i fins i tot d'abans, n'hem heretat un teixit empresarial i comercial notable, que s'ha transmès en moltes ocasions de pares a fills durant generacions. Aquest teixit industrial i comercial és el que ha definit el nostre caràcter, i per això els gironins ens hem sentit orgullosos de la feina feta pels nostres antecessors i per la manera que molts d'aquells negocis que es van gestar fa dècades han arribat fins avui.

Des de fa gairebé quatre dècades la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona premia tots aquests establiments, comerços o indústries que han aconseguit consolidar-se al llarg dels anys i que ja poden ser considerats històrics, establiments que són un referent a la seva àrea d'influència. Negocis familiars o amb molts treballadors al darrere, als quals es vol reconèixer l'esforç que han fet durant molts anys.

Aquests guardons de la Cambra de Comerç de Girona són un reconeixement a trajectòries empresarials sòlides i amb un llarg recorregut; es valora, doncs, entre altres aspectes, la continuïtat dels negocis. Es tracta d'una iniciativa que ha comptat amb el suport de la Diputació de Girona, una institució que vol acompanyar els qui tant han treballat per i per al nostre país.

Els negocis premiats han estat seleccionats per un jurat format per tècnics i historiadors, i han rebut una placa i un diploma que acredita la seva tasca al llarg dels anys, així com aquesta revista.

Des de la Diputació volem felicitar tots els premiats en l'edició d'enguany, perquè la seva història és, en definitiva, la història de les comarques gironines i de la seva gent. Cal ser generosos amb els que ens han precedit pel llegat que ens transmeten. I cal que lloem i preservem la memòria col·lectiva, que ha de ser un recordatori del que ens ha antecedit i ens ha conformat tal com som ara. Perquè aquell passat que avui recordem i homenatgem ha estat la base del nostre present i, sobretot, del que esdevindrà.

Moltes gràcies per tanta feina!

Des de 1968

Sarrià de Ter

Patates xips de Sarrià de Dalt

Les patates fregides popularitzades amb les marques Rodes, Sala i Sant Narcís

Les patates Sant Narcís s'ha convertit en una icona de Girona. Quan va sortir la marca l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal, els va felicitar.

Inici de la construcció de l'actual obrador.

Jaume Sala a la casa on el seu pare inicià l'activitat a Jafre.

Francesc Sánchez López (1929-2017) va néixer a Clermond l'Hereau (França) i va anar a l'escola francesa fins als 11 anys. Quant va retornar a Girona, a l'edat de 14 anys, s'inicià en el món laboral. Era una persona molt inquieta, observadora i atrevida, i va convèncer Rosendo Despuig Manresa, també comercial i de Sarrià de Ter, per crear i muntar una fàbrica. El primer obrador era a Jafre, amb la marca patates Rodes. Van començar a fregir al gener de l'any 1968 i a comercialitzar amb la marca Rodes. El domicili social de l'empresa era el mateix que l'habitatge d'en Rosendo, al carrer Major de Sarrià de Ter, l'únic que tenia telèfon. La seva dona era qui agafava les comandes.

El primer any va ser complicat: per exemple, conèixer la varietat de la patata i l'oli més adequat per fregir i incorporar l'envasat de polipropilè. A les 6 del matí es començava a fregir, dinaven el que portaven en una carmanyola i, a la tarda,

cadascú amb una furgoneta Citroën, anaven a repartir als supermercats i locals de restauració de la costa.

La societat no va durar gaire. Cadascú va seguir el negoci per separat. Abans de dissoldre la societat, havien creat la marca Sala (dona d'en Francesc). Jaume, fill d'en Francesc, quan es va fer càrrec del negoci, al gener de 1990, va canviar l'ordre dels seus cognoms per poder mantenir la marca de Patates Sala. Més endavant, Jaume Sala va crear la marca Sant Narcís, amb el bisbe dibuixat a la bossa, tota una icona a les comarques gironines. El dibuix es va fer a la impremta Curbet, i és un model molt apreciat a Girona, ja que fins i tot l'alcalde Joaquim Nadal va trucar per felicitar-lo pel nou disseny.

Actualment, comercialitza la patata de xurreria, els ganxits, les rodes i els cons amb les tres marques, de manera indistinta.

Des de 1962

Vall-llobrega

Camping Castell Park

Un càmping familiar idíl·lic en un espai privilegiat a tocar de les platges de Palamós

La clientela és principalment catalana, holandesa, belga, anglesa i francesa. Disposa de 4,3 hectàrees i 195 places d'acampada.

El càmping als anys 70.

La piscina del càmping en l'actualitat.

Els iniciadors del càmping van posar-hi el nom de Castell, tota vegada que la platja més propera és precisament la Platja de Castell (Palamós). Un cop exhaurit el termini del contracte amb els llogaters, el càmping va tornar a passar a la família Bofill Pruneda. Joan Bofill Padrosa, fill de Joan Bofill, que en aquell moment fou el nou propietari de l'espai per herència, va ser qui va continuar amb l'activitat, va modernitzar les instal·lacions, complint tots els requisits legals del moment. En la nova etapa van afegir la paraula d'origen anglesa "Park" al nom inicial i així va quedar el nom que encara avui es conserva: "Càmping Castell Park".

Al càmping hi ha clients que hi porten més de 50 anys, amb tres generacions consecutives que gaudeixen de les seves instal·lacions.

La seva clientela és principalment catalana, holandesa, belga, anglesa i francesa. Treballen directament amb els seus clients i també amb tour-operadors. El càmping, que disposa del mateix espai des que va començar, té 4,3 hectàrees i 195 places.

Tranquil i familiar

És de fàcil accés, tranquil i d'ambient familiar. Està situat al centre de la Costa Brava, a 2,5km de les platges de Palamós. Molts dels seus usuaris utilitzen els carrils bici per moure's per les rodalies o anar a la platja. Els seus clients estan satisfets d'acampar en un lloc privilegiat. L'establiment disposa de tots els serveis: supermercat, cafeteria, sala de jocs i internet, una piscina i també de lloguer de mobil homes.

Des de 1959

Mata (Porqueres)

Can Paliro

Del tradicional "colmado" de poble a la moderna carnisseria orientada a la carn i els elaborats

Un matrimoni de ramaders va decidir obrir un "colmado" on els veïns de Mata trobaven productes alimentaris a qualsevol hora del dia.

El "colmado" de Mata (Porqueres), obert a totes hores.

La façana de la carnisseria avui.

Can Paliro va néixer l'any 1959 de mans de Carme Salvans i Manel Compte, matrimoni dedicat a la ramaderia, els quals van decidir obrir una modesta botiga al carrer Sant Andreu de Mata (Porqueres).

Van ser anys durs i complicats, però l'establiment es va convertir en un punt de trobada de gent de Mata i de la comarca on, a més d'un càlid acolliment, podien trobar productes de tot tipus i "a qualsevol hora", un fet inaudit avui en dia.

Anys més tard, Josep Compte, un dels fills dels fundadors, i la seva dona, Angelina Rovirola, es convertiren en el motor del negoci familiar. Actualment, Josep Compte Rovirola, tercera

generació de la nissaga de carnisseres, segueix també l'ofici dels seus avantpassats amb molta il·lusió.

Evolució amb un mateix esperit

La botiga ha anat patint les obligades i necessàries transformacions al llarg de tot aquest temps, evolucionant segons les tendències i les necessitats de cada època; amb els anys s'ha passat del tradicional "colmado" a un espai cada cop més centrat en la carn i els productes elaborats, mantenint però el mateix esperit de treball i la dedicació amb els quals van començar els seus avis fa més de 60 anys.

Des de 1943

Girona

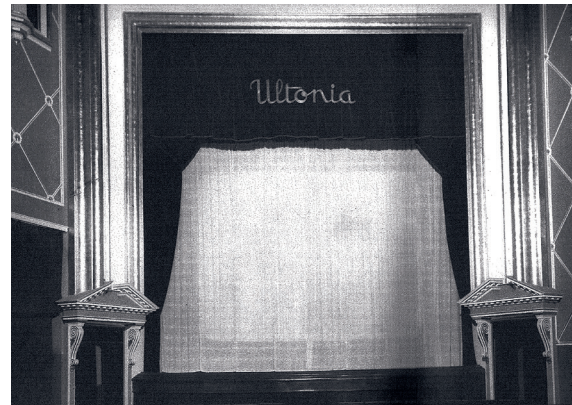
Ocine

Una nissaga de l'exhibició cinematogràfica amb 180 pantalles de cine que han trencat fronteres

El cinema Ultònia, a Girona, va ser un revulsiu per a la ciutat. Va ser un cinema molt apreciat per als amants de les grans pantalles

La família Agustí, el 7 de desembre de 2018, davant del primer cinema que van obrir, a Olot, el 1943.

El magnífic Cinema Ultònia, inaugurat el 1945 a Girona i ja desaparegut.

Joan Agustí Pujol, pioner dins de l'àmbit familiar en l'activitat d'exhibició cinematogràfica, va inaugurar el 7 de setembre de l'any 1943 a Olot el cine Núria. L'any 1945 va apostar per ampliar l'empresa amb l'obertura a Girona del Cine Ultònia, que va ser tot un revulsiu a la ciutat, i va ser durant molts anys el referent de l'empresa, molt ben considerat per les distribuïdores i els amants del cinema en gran pantalla. Van incrementar l'empresa amb la compra, l'any 1960, del Cinema Orient a Girona, i dos anys més tard del Cine Gridó a Olot. També van obrir amb gran èxit els Cinemes Catalunya a l'eixample de Girona, que es van distingir per una programació molt acurada.

75 anys més tard del primer cinema, la segona i tercera generació han fet créixer l'empresa, que avui s'anomena OCINE i consta de 180 pantalles, repartides amb 19 complexos entre Espanya i França. I amb el projecte de noves obertures pel 2019 de 33 pantalles en 4 nous complexos.

La primera a l'Estat en espectadors

OCINE és propietat al 100%, des de els seus orígens, de la família Agustí. És la primera empresa a Espanya en nombre d'espectadors amb capital 100% espanyol i figura entre les 4 primeres empreses en tot l'Estat incloent-hi les multinacionals. A les comarques de Girona, OCINE gestiona multisales a Girona capital, Platja d'Aro i Blanes.

Des de 1943

La Molina

La Molina

Una estació pionera que va impulsar la pràctica de l'esquí i el turisme de muntanya

Va tenir el primer telesquí d'ús comercial de l'estat. Gaudir de l'esquí sense haver de pujar a les pistes era un canvi de paradigma.

Mossèn Riera beneeix el telesquí de Font Canaleta el 1943.

Una de les pistes de La Molina en l'actualitat.

La pràctica de l'esquí va fer-se popular a Catalunya a principis del segle XX, quan joves de les classes benestants van començar a ascendir les muntanyes nevades, tal com es feia al nord d'Europa. A La Molina, els primers esquiadors van arribar a partir del 1908, ja que juntament amb Vall de Núria era l'indret més accessible des de les principals ciutats catalanes. Es van organitzar les primeres competicions i concursos esportius i amb això l'arribada d'avenços com la instal·lació del primer telègraf a l'hostal de La Molina, per comunicar els resultats del 1r Campionat Internacional. L'any 1922, es va inaugurar el primer ferrocarril que comunicava la vall. El Centre Excursionista de Catalunya (CEC) va inaugurar el Xalet de La Molina, per allotjar els seus socis, l'any 1925. El 28 de febrer de l'any 1943, el Mossèn Camil Riera, de Vic, inaugura el primer telesquí d'ús comercial

de l'estat espanyol, la primera instal·lació que permetia als esquiadors ascendir a les pistes mecànicament. Amb això s'acomplia el somni de Josep Mª Guilera i Ignasi Folch, els principals promotors del projecte. És la data que es pren com a inici de l'empresa. Gaudir de la pràctica de l'esquí sense l'esforç d'haver de pujar per les pistes va suposar un canvi de paradigma. Naixia així el concepte d'estació d'esquí, que convertia La Molina en la primera de la Península.

La Molina va anar creant un seguit d'infraestructures al seu voltant: remuntadors, telecadieres... Van ser pioners en la producció de neu artificial. I tot plegat fins a dia d'avui, que gràcies a la gestió de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya des de l'any 1983, ha continuat essent pionera en les innovacions tècniques i esportives.